

Arrest

nr. 313 972 van 4 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DER HASSELT
Sint-Annalaan 608
1800 VILVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 6 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat M. VAN DER HASSELT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 23 december 2023 binnenkwam, diende op 3 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 5 november 2018 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Zweden, op 30 augustus 2020 in Nederland en op 22 december 2022 in Duitsland (Eurodac).

1.3. Op 23 april 2024 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 24 april 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 03/01/2024
Overdracht CGVS: 14/02/2024

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd op 11 maart 2024 van 15u32 tot 15u40 en op 29 maart 2024 van 13u50 tot 16u45 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), telkens bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is. Uw advocaat, meester Van Der Hasselt, was gedurende het volledige tweede persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent orthodox christen. U bent afkomstig uit Tbilisi. U woonde in verschillende wijken in Tbilisi.

U verklaarde dat u in 2005 in de gevangenis zat. Daar werd A.K. verliefd op u waardoor de anderen gevangenen u viseerden. U had één keer seks met hem, maar u voelt zich niet aangetrokken tot mannen. U werd ook geslagen in de gevangenis waarna u geheugenproblemen kende. Nadat u vrijkwam vernamen ook andere mensen uit uw wijk en uw familie dit waarna u werd geviseerd. U werd verstoten door uw familie en u werd meermaals verbaal en fysiek aangevallen in uw wijk door straatjongens uit uw wijk. In 2018 ontvluchtte u samen met A. Georgië en vroeg u asiel aan in Zweden. U bleef er zeven maanden en u deed vervolgens afstand van uw asielaanvraag. U keerde terug omdat u uw kinderen miste en u de problemen met uw familie wou oplossen. U kende vervolgens opnieuw verbaal en fysiek geweld door de straatjongens in uw wijk. U bleef tot 2020 in Georgië en besliste vervolgens te vluchten naar Nederland en dit opnieuw samen met A. U bleef er ongeveer één jaar en u deed vervolgens afstand van uw asielaanvraag. U keerde terug omdat u uw kinderen miste en u de problemen met uw familie wou oplossen. U kende vervolgens opnieuw verbaal en fysiek geweld door de straatjongens in uw wijk. U bleef tot 2022 in Georgië en besliste vervolgens te vluchten naar Zwitserland. U bleef er acht maanden en uw verzoek tot internationale bescherming werd geweigerd. U keerde op 8 juli 2023 vrijwillig terug omdat u uw kinderen miste en u de problemen met uw familie wou oplossen. Na de tweede of derde dag na uw aankomst in Georgië kende u drie keer in één week tijd problemen met de straatjongens in uw wijk, vlakbij Kikvidze park. U werd door hen geslagen. U werd ook nog uitgescholden op straat.

U verliet Georgië op 19 december 2023. U reisde vervolgens via het vliegtuig naar België waar u op 23 december 2023 aankwam. Op 3 januari 2024 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. In België krijgt u een methadonbehandeling voor uw drugsverslaving.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart en een kopie van medische attesten m.b.t. u methadonbehandeling en dat u leed aan een besmettelijk probleem.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalde tijdens uw persoonlijk onderhoud aan dat u in behandeling bent voor uw drugsverslaving en hartproblemen heeft (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2). Ook zou u geheugenproblemen kennen door slagen die u zou hebben gekregen in de gevangenis in 2006 (CGVS 2, p. 5). U staakt uw geheugenverlies en uw hartproblemen op geen enkele wijze zodat het louter bij een verklaring blijft. Er werd u gevraagd of u zich bij aanvang van het persoonlijk onderhoud fysiek en mentaal in staat voelde het interview te doen en u bevestigde dit (CGVS 2, p. 2).

U gaf ook zelf aan dat uw medicatie en uw gezondheidsproblemen geen gevolgen hebben voor het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 2). Er werd u ook gemeld dat u tijdens het persoonlijk onderhoud steeds mocht aangeven als u nood had aan een pauze (CGVS 2, p. 3). Verder kende het persoonlijk onderhoud ook een normaal verloop en bevestigde u op het einde dat u al uw asielmotieven had kunnen uiteenzetten (CGVS 2, p. 13).

Er drongen zich geen bijzondere steunmaatregelen op tijdens het persoonlijk onderhoud. Uit niets blijkt dat u niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië verlaten hebt uit vrees opnieuw problemen te kennen in de wijken rond Tbilisi met de personen die u viseerden omwille van uw verhouding met A. in de gevangenis en u hierdoor vermoord kan worden.

Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Allereerst stelde het CGVS vast dat u doorheen het parcours dat u reeds aflegde voor de Belgische asielinstanties, geen eensluidende verklaringen wist af te leggen met betrekking tot uw asielrelaas. Zo verklaarde u bij DVZ dat u problemen kende omwille van uw drugsverslaving en u omwille van deze reden verstoten werd en u niks en niemand meer heeft in Georgië (vragenlijst CGVS). U verklaarde er toen ook dat u vreesde gearresteerd te worden (vragenlijst CGVS, nr. 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u plotsklaps dat al uw problemen ontstonden omwille van de geruchten die verspreid werden over u en A. in de gevangenis en later in uw wijk en bij uw familie (CGVS 2, p. 8-9). Wanneer u werd geconfronteerd met de vraag waarom u bij DVZ andere asielmotieven aankaarte verklaarde u dat u overal waar u asiel aanvraag dezelfde problemen vertelde die u tijdens uw persoonlijk onderhoud vertelde en u enkel deze reden heeft voor uw vertrek uit Georgië (CGVS 2, p. 13). Wanneer u gevraagd werd waarom u tijdens uw interview bij DVZ nog niks vertelde over uw problemen die ontstaan zijn na de geruchten verklaarde u dat het een klein interview was, ze u deze vraag niet stelden en ze u vertelden dat u tijdens uw tweede interview alles kon vertellen (CGVS 2, p. 13). Dit biedt echter geen afdoende verklaring voor dergelijke inconsistentie aangezien verwacht kan worden dat u bij DVZ een overzicht geeft van de kernelementen van uw asielrelaas. Dergelijke flagrante ommissie doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u vooropgestelde asielmotieven.

Betreffende de inconsistenties in uw verklaringen dient er nog te worden opgemerkt dat uw verklaring over dat u zich niet meer goed herinnerde welke reden u toen opgaf onvoldoende is. Er blijkt namelijk uit uw verklaringen destijds dat u in staat was te antwoorden op de vragen die u werden gesteld (vragenlijst CGVS; verklaring DVZ). Er kan van u als verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat u duidelijke en correcte verklaringen aflegt over de kernelementen van uw relaas. U beperkt zich bovendien louter tot blote beweringen over uw geheugenproblemen die u op geen enkele wijze staft. Er kan dus niet zonder meer worden aangenomen dat u op het moment van uw verklaring bij de DVZ in een dermate slechte toestand zou zijn geweest dat u niet meer in staat zou zijn geweest om op correcte wijze elementaire informatie te geven over de kernelementen van uw verzoek. Ook verklaarde u dat u niet meer wist of u de vragenlijst ontving na uw interview bij DVZ (CGVS 2, p. 5). Echter blijkt uit uw dossier dat u een ontvangstbewijs ondertekende dat stelt dat u deze vragenlijst ontving. Er kon bijgevolg van u verwacht worden dat u de elementen die verkeerd of niet stonden genoteerd bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud werden gemeld.

Daarnaast is het zeer opmerkelijk dat u in totaal drie keer terugkeerde naar Georgië ondanks de problemen die u aanhaalde. Nadat u de eerste keer vluchtte uit Georgië deed u namelijk afstand van uw asielaanvraag in Zweden en keerde u vrijwillig terug (CGVS 2, p. 7). Het is onaannemelijk dat u, zonder uw procedure af te wachten, terugkeerde naar Georgië als uw problemen er dermate ernstig zouden zijn geweest. Vervolgens verbleef u ook ongeveer een jaar in Georgië (CGVS 2, p. 6; verklaring DVZ, nr. 42). Indien uw problemen in dat geval dan terug begonnen kan verwacht worden dat u niet nog een jaar in Georgië verbleef vooraleer terug te vluchten. U vroeg vervolgens asiel aan in Nederland, maar ook daar deed u opnieuw afstand van uw asielaanvraag (CGVS 2, p. 7). Dit gedrag is totaal onbegrijpelijk aangezien u reeds ervoor al eens terugkeerde en opnieuw problemen zou hebben gekend. Er kan namelijk verwacht worden dat indien uw problemen dermate ernstig zouden zijn u op zijn minst uw procedure afwachtte in Nederland. Uw verklaring dat u uw kinderen miste, ze wouden dat u terugkeerde en u de problemen met uw familie wou oplossen zijn niet afdoende (CGVS 2, p. 7).

Er kan namelijk van u verwacht worden dat indien u dergelijke problemen in het verleden kende, u niet meer terugkeerde en het risico nam deze problemen opnieuw te krijgen. Ook deze keer verbleef u opnieuw ongeveer een jaar in Georgië wat niet verzoenbaar is met de vrees die u aanhaalde (CGVS 2, p. 6; verklaring DVZ, nr. 42). U vluchtte vervolgens nog een derde keer, maar u werd geweigerd in Zwitserland (CGVS 2, p. 7). Echter stemde u in met uw terugkeer naar Georgië en bleef u opnieuw ongeveer een half jaar in Georgië vooraleer u besliste te vluchten naar België (CGVS 2, p. 6-7; verklaring DVZ, nr. 42). Ook hier kunnen vraagtekens worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen. Dat u tot drie maal besliste om terug te keren naar Georgië en er telkens verbleef voor minstens een halfjaar, zonder dat uw problemen er stopten, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u vooropgestelde

asielmotieven. Er kan namelijk van u verwacht worden dat u andere opties overwoog dan terug te keren naar Georgië en op zijn minst uw asielprocedure in de andere landen afwachtte indien uw problemen zo zwaarwichtig waren. Uw opmerkelijk asielparcours en uw persoonlijk gedrag zijn onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde.

Tevens is het opmerkelijk dat uw problemen reeds begonnen in 2005/2006, maar u pas in 2018 voor het eerst vluchtte uit Georgië. U haalde namelijk aan dat uw problemen reeds begonnen in de gevangenis en zich vervolgens verspreidden naar de wijk waar u woonde (CGVS 2, p. 8-9). Het is opvallend dat u vervolgens pas ongeveer dertien jaar later vluchtte uit Georgië omwille van deze problemen. Uit uw laattijdig vertrek kan bijgevolg allerminst een dringende nood aan internationale bescherming blijken. Dit doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees.

Daarnaast is het niet aannemelijk dat u stappen ondernam om bescherming te zoeken bij de politie voor uw problemen. Zo legde u geen enkel bewijs neer dat uw klachten bij de politie kunnen aantonen. U haalde aan dat ze uw klachten niet wouden registreren (CGVS 2, p. 11). Dit is echter weinig aannemelijk aangezien uit de beschikbare objectieve informatie, toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de politie in Georgië effectief de klachten registreert. Bovendien waren uw verklaringen over het tijdstip van uw pogingen tot het zoeken van bescherming zeer vaag. U verklaarde namelijk eerst dat het twee of drie keer was (CGVS 2, p. 11). Wat later blijkt dat het dan toch drie keer was (CGVS 2, p. 11). U kon verder ook niet zeggen wanneer de eerste en tweede keer precies waren (CGVS 2, p. 11). Dit ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde pogingen tot het zoeken van bescherming.

Ook is het opmerkelijk dat u geen enkel bewijs neerlegde over de verwondingen die u zou hebben opgelopen. U verklaarde namelijk dat u minstens honderd keer fysiek geweld kende en meermaals verwondingen opliep, maar toch kon u dit met geen enkel bewijsstuk staven. Er kan nochtans verwacht worden dat indien u zo vaak fysiek geweld kende u hier enig bewijs van kan neerleggen. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u vooropgestelde asielrelaas.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan gesteld worden dat uw vooropgestelde asielmotieven ongeloofwaardig zijn.

U haalde ook aan dat u zou zijn verstoten door u familie (CGVS 2, p. 4, 8, 13). Voor zover er enig geloof kan worden gehecht aan deze problemen, kon u ten aanzien van uw ouders geen enkele concrete vrees uitten (CGVS 2, p. 4, 8, 13). Uit het geheel van uw verklaringen blijkt daarenboven geenszins dat uw ouders zouden willen overgaan tot daden van vervolging (CGVS 2, p. 4, 8, 13). Het loutere gegeven dat u geen contact meer zou hebben met uw ouders en/of andere familieleden omwille van uw problemen in Georgië maken geen situatie van vervolging in uw hoofde uit.

Daarenboven beweerde u een beschadigde reputatie te kennen na uw verblijf in de gevangenis (CGVS 2, p. 4). Echter blijkt dat u wel nog een relatie met een vrouw kon onderhouden en nog twee kinderen kreeg (CGVS 2, p. 10). Dit is opmerkelijk indien u zou zijn aanzien als homoseksueel en sociaal geïsoleerd raakte.

Bovendien is de mate van sociaal isolement dat u voorhield in tegenspraak met het contact dat u nog steeds op regelmatige basis zou hebben met uw kinderen (CGVS 2, p. 6-8, 10, 12). Uw verklaringen dat u dus niemand meer zou hebben in Georgië wordt hiermee ontkracht.

Voor zover nog enig geloof zou worden gehecht aan uw aanhoudende problemen met de straatjongens in uw wijk, *quod non*, dient te worden aangestipt dat u het CGVS er niet wist van te overtuigen dat u in het geval van dergelijke problemen met derden geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de

laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. Wat betreft uw beweerde pogingen die u reeds zou hebben ondernomen werd zoals hierboven al werd besproken vastgesteld dat uw verklaringen allerminst wisten te overtuigen. Daarnaast moest ook nog blijken dat u na uw terugkeer uit Zwitserland geen bescherming zocht (CGVS 2, p. 6, 11). Nochtans zou u toen drie keer in één week fysiek zijn aangevallen (CGVS 2, p. 12). Er kan verwacht worden dat u na deze snel opeenvolgende incidenten naar de politie zou zijn gestapt. U zocht daarnaast ook geen hulp bij andere instanties en informeerde u zelfs niet naar andere mogelijkheden (CGVS 2, p. 11). U verklaarde dat ze u niet konden helpen en u dacht op deze manier extra problemen te krijgen (CGVS 2, p. 11). Deze uitleg is echter niet afdoende aangezien u weldegelijk op de hulp van deze instanties had kunnen rekenen. U kon bijgevolg niet aannemelijk maken dat u niet zou kunnen rekenen op de nodige hulp en bescherming in Georgië.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen moet dus geconcludeerd worden dat de vooropgestelde asielmotieven ongeloofwaardig zijn. Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw originele identiteitskaart en een kopie van medische attesten m.b.t. u methadonbehandeling en dat u leed aan een besmettelijk probleem, kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

U staaft uw identiteit en nationaliteit aan de hand van uw identiteitskaart. Deze gegevens worden niet betwist door het CGVS. De medische attesten tonen louter aan dat u in behandeling bent voor uw drugsverslaving en u leed aan een besmettelijk probleem van 30 januari 2024 tot 5 februari 2024.

U maakte via uw advocaat nog enkele opmerkingen over omtrent uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Deze opmerkingen worden aanvaard, maar wijzigen op zich niets aan voorgaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- Artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van het EVRM;
- Artikelen 2, 3 en 4 van het EU-Handvest;
- Artikelen 2 en 3 van de wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Het CGVS stelt dat er dient te worden vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Eerstens stelt het CGVS dat verzoeker geen eensluidende verklaringen wist af te leggen met betrekking tot zijn asielrelaas. Zo zou verzoeker bij de DVZ verklaard hebben dat hij problemen kende omwille van zijn drugsverslaving en dat hij omwille van deze reden verstoten werd en niemand meer heeft in Georgië. Hij verklaarde toen ook dat hij vreesde gearresteerd te worden bij zijn terugkeer naar Georgië. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker volgens het CGVS ineens dat al zijn problemen ontstonden omwille van de geruchten die verspreid werden over hem en A. in de gevangenis en ook later in zijn wijk en bij zijn familie.

Verzoeker gaf meteen aan dat er tijdens zijn eerste interview vragen werden gesteld over zijn reisweg en wanneer hij in België was aangekomen maar dat hij de redenen niet echt zou hebben besproken. Er werd hem daarna de vraag gesteld of hij zich nog de vragen herinnert over waarom hij gevlucht was uit Georgië. Verzoeker geeft aan wat hij zich nog kon herinneren van het gesprek bij DVZ en dat hij voor de rest zich daar niets van kon herinneren (CGVS 2 – p.4) Verzoeker kan zich ook niet herinneren of hij een kopie kreeg van het interview (CGVS 2 – p.5) Hij vertelt later dan ook waarom hij last heeft van geheugenverlies. Verzoeker weet gewoon echt niet meer wat er wel dan niet gezegd is geweest.

Verzoeker werd op het einde van het interview vervolgens nog eens gevraagd waarom hij bij DVZ niet vertelde over zijn problemen in het kader van zijn gevangenschap. Zoals hij eerder vertelde ging het eerste gesprek – voor zover hij het zich herinnert – niet over de werkelijke motieven. Hij gaf aan dat er hem gezegd werd dat hij tijd genoeg zou hebben om zijn redenen uiteen te zetten bij het persoonlijk onderhoud. Hij vertelde tenslotte ook dat overal waar hij asiel aanvraagde hij over dezelfde problemen.

Het CGVS stelt vervolgens dat dit geen afdoende verklaring is voor dergelijke inconsistentie aangezien er verwacht kan worden dat er een overzicht gegeven wordt van de kernelementen van zijn asielrelaas. Het gaat hier allesbehalve over een inconsistentie.

Verzoeker gaf aan bij DVZ dat hij problemen heeft met zijn drugsverslaving, hiervoor krijgt hij op heden ook medicatie. Hij zei ook dat hij niemand meer heeft in Georgië en vreest gearresteerd te worden. Dit ligt volledig in lijn met hetgeen verzoeker heeft verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud. Doordat zijn familie op de hoogte werd gesteld van hetgeen zich afspeelde in de gevangenis, heeft iedereen hem laten vallen en heeft hij bijgevolg niemand meer in Georgië. Verzoeker vreest ook gearresteerd te worden hierom. De LGBTQ+-gemeenschap heeft het niet gemakkelijk in Georgië. Het is een diepgelovig land, een groot deel van de bevolking keurt homoseksuele relaties af en het homohuwelijk is er niet gelegaliseerd.¹ Meer dan 80 procent van de Georgiërs heeft negatieve gevoelens ten aanzien van homoseksualiteit.² Deze negatieve houding moedigt intolerantie en geweld tegen de LGBTQ+-gemeenschap aan.

Het CGVS stelt tenslotte nog dat de verklaring dat verzoeker zei zich het niet meer te herinneren onvoldoende is. Dit omdat verzoeker in staat zou zijn geweest om te antwoorden op de vragen die hem gesteld werden en dat er van een verzoeker ook kan worden verwacht dat er duidelijke en correcte verklaringen worden afgelegd over de kernelementen van zijn of haar relaas en verzoeker ook geen bewijs van zijn geheugenproblemen kan voorleggen.

Het CGVS gaat ervan uit dat gebeurtenissen die aanleiding geven tot een trauma accuraat weergegeven kan worden net omdat het een dergelijke ingrijpende gebeurtenis is die niet vergeten kan worden. Echter is dit in geval van trauma bijna onmogelijk.

Zo heeft een studie in Zweden aangetoond dat discrepanties en inconsistenties in een asielrelaas worden aanzien als overtuigende aanwijzingen dat een persoon liegt.

Ook de Belgische asielinstanties gaan na of er tegenstrijdigheden zijn in het asielrelaas. Indien tegenstrijdigheden worden vastgesteld, wordt vaak geoordeeld dat deze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de asielzoeker.

Echter, er zijn verschillende oorzaken die helpen verklaren waarom het zo moeilijk is voor “oprechte” personen om eenzelfde gebeurtenis steeds op dezelfde, consistente manier weer te geven.

In de eerste plaats dient benadrukt te worden dat alle herinneringen reconstructies zijn en bepaalde informatie niet gemakkelijk te reconstrueren is.

Ten tweede dient onderstreept te worden dat een persoon zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, kan veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten. Sommige herinneringen worden sterker, andere zwakker. Verlies en toename van herinneringen is eigen aan hoe het geheugen werkt.

Ten tweede stelt het CGVS dat het zeer opmerkelijk is dat verzoeker in totaal drie keer terugkeerde naar Georgië desondanks de problemen die hij ondervond. De eerste keer dat verzoeker vluchtte uit Georgië deed hij afstand van zijn asielaanvraag in Zweden en keerde hij vrijwillig terug. Het CGVS vindt het onaannemelijk dat verzoeker terugkeerde naar Georgië als zijn problemen zo ernstig zouden zijn.

Deze argumentatie is werkelijk weerzinwekkend. Men begrijpt niet waarom verzoeker terugging naar Georgië? Verzoeker haalt meermaals aan dat dit was omwille van zijn kinderen. Hij miste zijn kinderen en omgekeerd. In één klap moest hij niet alleen zijn kinderen achterlaten maar verloor hij ook zijn familie.

Verzoeker zat in 2005 in de gevangenis. Een periode waarin hij zijn kinderen en familie moest achterlaten. Men kan zich niet inbeelden hoe moeilijk dit moest zijn voor verzoeker. Verzoeker mag dan eindelijk de gevangenis verlaten maar het blijft extreem moeilijk voor hem. Hij verliest zijn familie en kan niet in Georgië blijven omwille van de mentale en fysieke agressie. De kinderen van verzoeker zijn zeer belangrijk voor hem en hij mist ze enorm. Het is niet meer dan normaal dat verzoeker terugging naar Georgië voor zijn kinderen. Zijn kinderen zijn het allerbelangrijkst voor hem. Verzoeker neemt 3 keer dit risico voor zijn kinderen! Verzoeker nam de derde keer het risico aangezien hij een negatieve beslissing had gekregen in Zwitserland en hij het nog één laatste keer wou proberen. De laatste keer werd hij maar liefst 3x in één week fysiek aangevallen. Verzoeker begreep dan ook dat het geen zin meer had. Hij heeft de tijd genomen om afscheid te nemen van zijn kinderen en heeft dan voor de laatste keer Georgië verlaten.

Verder haalt het CGVS aan dat het opmerkelijk is dat verzoeker zijn problemen reeds begonnen in 2005/2006 maar hij pas in 2018 voor de eerste keer vluchtte uit Georgië.

Verzoeker zijn problemen begonnen effectief in 2005. Dat was het jaar dat hij in de gevangenis terecht kwam. Het is pas wanneer verzoeker uit de gevangenis kwam en zijn straf had uitgezeten, dat hij de gevolgen moest dragen van wat er gebeurd was in de gevangenis. Zijn familie wou niet meer met hem praten, de buurt werd op de hoogste gesteld van wat er zich had afgespeeld in de gevangenis. Er wordt verzoeker niet gevraagd hoelang hij in de gevangenis heeft gezeten voor de feiten waarvoor hij werd veroordeeld, er werd verzoeker ook niet gevraagd of hij in de tussentijd eventueel nog in de gevangenis heeft verbleven. Men weet met andere woorden niet hoe lang verzoeker in Georgië vrij was vooraleer hij Georgië voor de eerste keer verliet.

Dat voorgaande motivering door het CGVS dan ook op elk vlak onvoldoende is.

De motiveringsverplichting vereist dat een zorgvuldig onderzoek wordt gedaan naar de feiten en belangen, rekening houdende met alle elementen, teneinde tot een deugdelijke en afdoende gemotiveerde besluitvorming te komen.

Uw raad stelde in het arrest nr. 240 286 van 31 augustus 2020:

“De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669). De materiële motiveringsplicht vereist dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer inhoudt dat die motieven steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld (RvS 29 maart 2012, nr. 218.725). Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste

feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.” (eigen onderlijning)

Dat voorgaande een inbreuk is op de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS en daarom artikel 2 en 3 inzake de motiveringsplicht schendt.

Daarna stelt het CGVS dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij stappen ondernam om bescherming te zoeken bij de politie voor zijn problemen omdat hij geen bewijs neerlegt van de klachten. Zoals verzoeker reeds uitlegde, wilden de politie zijn klacht niet registreren. Het CGVS vindt dit weinig aannemelijk aangezien ze uit informatie blijkt dat de politie in Georgië wel klachten registreert.

Het in het niet zo omdat volgens het CGVS zij over informatie beschikken dat elke klacht in Georgië geregistreerd wordt, dat dit zo is voor elke burger. Zoals ondertussen duidelijk moge zijn, voelen de LGBTI+-gemeenschap zich niet veilig in Georgië. De Public Defender verwijst in het rapport van mei 2022 over LGBTI+-rechten naar het aanzienlijk lage vertrouwen van LGBTI+-personen in de ordediensten. Dit komt door de homofobe houding van de politieagenten.¹⁰ De politie was op de hoogte van wat gebeurde in de gevangenis en van de geruchten die de rode deden. De reden waarom de politie weigerde gevolg te geven aan de klachten van verzoeker.

Het CGVS zegt aansluitend ook dat verzoeker vage verklaringen gaf over het tijdstip van zijn pogingen tot het zoeken van bescherming. Dit klopt niet. Verzoeker gaf duidelijk aan dat hij tot drie keer toe klacht ging neerleggen. Hij kan goed situeren rond welke periode dit plaatsvond. De eerste keer was toen zijn problemen begonnen, aldus rond 2005. De tweede keer was ergens in het midden en de laatste keer toen hij in één week drie keer werd geslagen. Verzoeker kan vanzelfsprekend niet de dag en maand zeggen maar dat is niet meer dan normaal. Het is zeer lang geleden en strijkt uit over een tijdspanne van jaren. Bovendien vraagt men ook niet naar de specifieke maand en dag. Men kan verzoeker niet verwijten wat men niet zorgvuldig heeft ondervraagd.

Voorts stelt het CGVS dat het opmerkelijk is dat verzoeker geen bewijs neerlegde over de verwondingen die hij zou hebben opgelopen. Verzoeker legt ook uit waarom hij geen bewijs kan voorleggen. Verzoeker werd in de gevangenis verschrikkelijk gemarteld omdat het gerucht de ronde deed dat hij een relatie had met een man. Zoals hij zelf zegt, werd hij halfdood geslagen en gesleurd naar zijn cel. Vanzelfsprekend zal het gevangenispersoneel geen attest hiervan opmaken. Dat is de logica zelve. Verzoeker ging ook 3x klacht neerleggen maar wanneer niemand hem wil hebben, is het voor hem ook onmogelijk om enig attest voor te leggen.

Daarna stelt het CGVS ok nog dat dat het opmerkelijk is dat verzoeker een relatie met een vrouw kon onderhouden en nog 2 kinderen kon krijgen desondanks hij zou worden aanzien als homoseksueel. Het is niet omdat verzoeker wordt aanzien als homoseksueel dat hij dit ook is. Hij werd ook niet verstoten door zijn kinderen of partner maar wel door de rest van de familie, waardoor hij onmogelijk een rustig leven kon leiden.

Het CGS sluit af door te zeggen dat verzoeker het CGVS niet kon overtuigen dat hij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Eerstens is het belangrijk aan te duiden dat Georgië helemaal niet beschikt over een uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken, althans niet een onafhankelijk rechtssysteem.

De CITJ stelt in juni 2020 dat Georgië er dertig jaar na zijn onafhankelijkheid nog steeds niet in is geslaagd om een onafhankelijk rechtswezen uit te bouwen. Dit falen is volgens de CITJ te wijten aan “clan-based governance” in het rechtswezen.

De CITJ zegt hierover het volgende: “Regrettably, we are still talking about political influences and corruption in the courts. The latter still do not manage to restrain and control the other branches of government, while judicial decisions do not essentially comply with human rights standards and fairness.” (eigen onderlijning)¹¹

Het CGVS mag dan wel stellen dat iedere persoon zich tot deze rechtsorganen kan wenden alsook tot de Public Defender, maar de Public Defender geeft zelf aan waar het mis loopt.

Een van de voornaamste uitdagingen van het gerecht volgens de Public Defender is het gebrek aan onafhankelijkheid en vertrouwen van de bevolking.

Mocht het gerecht al toegankelijk zijn, dan heeft verzoeker nog niet te toegang ertoe. Of misschien wel de toegang maar zal dit zijn situatie niet vooruithelpen.

Dat Georgië voorziet in gratis juridisch advies voor kwetsbare personen en er een breed scala is aan ngo's heeft bijgevolg dan ook geen enkele meerwaarde, daar het systeem faalt op vlak van het gerecht. Bovendien vergeet het CGVS in zijn beslissing er wel bij te vermelden dat in 2018 dertien ngo's begin hun bezorgdheden uiten over indicaties van corruptie op hoog niveau en de informele machtspositie van de zogenaamde clan. Hierop werd gereageerd door enkele vooraanstaande regeringsleiders met verbale aanvallen op de ngo's en hun leiders. De Public Defender en ngo's menen dat deze gecoördineerde aanval van de regering op de burgermaatschappij de democratie aantast.

Er werd allesbehalve zorgvuldig onderzoek gedaan naar de feiten.

Dat het CGVS stelt dat er verschillende structurele initiatieven zijn genomen en deze er in de praktijk voor hebben gezorgd dat er een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht is, is dan ook in strijd met hetgeen werd vastgesteld, zoals hierboven beschreven.

Dat er wel degelijk een gegronde vrees voor verzoeker indien deze terugkeert naar Georgië. Dit is dan ook een schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker terugsturen naar Georgië zou dan ook een inbreuk maken op artikelen 2 en 3 van het EVRM, dan wel artikelen 2, 3 en 4 van het van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie."

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar hij tegenstrijdige verklaringen aflegde doorheen de asielprocedure (i), hij meermaals terugkeerde naar Georgië nadat hij het land ontvluchtte (ii), hij nog jaren in Georgië verbleef na zijn problematiek aanving (iii), hij geen overtuigende verklaringen aflegde met betrekking tot de bescherming die hij zou hebben gezocht (iv) en hij geen enkel bewijs neerlegde met betrekking tot de verwondingen die hij zou hebben opgelopen (v). Voorts wordt terecht geoordeeld dat verzoeker geen concrete vrees aantoonde jegens zijn familie (vi). Ook kan niet worden gesteld dat verzoeker sociaal geïsoleerd zou zijn (vii). Tot slot maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij inzake zijn problemen met straatjongeren zich niet zou kunnen beroepen op bescherming van de Georgische autoriteiten (viii).

Verzoeker kan hieraan geen afbreuk doen door het aanhalen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde doorheen de asielprocedure:

"Allereerst stelde het CGVS vast dat u doorheen het parcours dat u reeds aflegde voor de Belgische asielinstanties, geen eensluidende verklaringen wist af te leggen met betrekking tot uw asielrelaas. Zo verklaarde u bij DVZ dat u problemen kende omwille van uw drugsverslaving en u omwille van deze reden verstoten werd en u niks en niemand meer heeft in Georgië (vragenlijst CGVS). U verklaarde er toen ook dat u vreesde gearresteerd te worden (vragenlijst CGVS, nr. 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u plotsklaps dat al uw problemen ontstonden omwille van de geruchten die verspreid werden over u en A. in de gevangenis en later in uw wijk en bij uw familie (CGVS 2, p. 8-9). Wanneer u werd geconfronteerd met de vraag waarom u bij DVZ andere asielmotieven aankaarte verklaarde u dat u overal waar u asiel aanvraagde dezelfde problemen vertelde die u tijdens uw persoonlijk onderhoud vertelde en u enkel deze reden heeft voor uw vertrek uit Georgië (CGVS 2, p. 13). Wanneer u gevraagd werd waarom u tijdens uw interview bij DVZ nog niks vertelde over uw problemen die ontstaan zijn na de geruchten verklaarde u dat het een klein interview was, ze u deze vraag niet stelden en ze u vertelden dat u tijdens uw tweede interview alles kon vertellen (CGVS 2, p. 13). Dit biedt echter geen afdoende verklaring voor dergelijke inconsistentie aangezien verwacht kan worden dat u bij DVZ een overzicht geeft van de kernelementen van uw asielrelaas. Dergelijke flagrante omissie doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u vooropgestelde asielmotieven.

Betreffende de inconsistenties in uw verklaringen dient er nog te worden opgemerkt dat uw verklaring over dat u zich niet meer goed herinnerde welke reden u toen opgaf onvoldoende is. Er blijkt namelijk uit uw verklaringen destijds dat u in staat was te antwoorden op de vragen die u werden gesteld (vragenlijst CGVS; verklaring DVZ). Er kan van u als verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat u duidelijke

en correcte verklaringen aflegt over de kernelementen van uw relaas. U beperkt zich bovendien louter tot blote beweringen over uw geheugenproblemen die u op geen enkele wijze staft. Er kan dus niet zonder meer worden aangenomen dat u op het moment van uw verklaring bij de DVZ in een dermate slechte toestand zou zijn geweest dat u niet meer in staat zou zijn geweest om op correcte wijze elementaire informatie te geven over de kernelementen van uw verzoek. Ook verklaarde u dat u niet meer wist of u de vragenlijst ontving na uw interview bij DVZ (CGVS 2, p. 5). Echter blijkt uit uw dossier dat u een ontvangstbewijs ondertekende dat stelt dat u deze vragenlijst ontving. Er kon bijgevolg van u verwacht worden dat u de elementen die verkeerd of niet stonden genoteerd bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud werden gemeld."

Verzoeker herhaalt vooreerst in zijn verzoekschrift dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken summier was en hij bovendien met geheugenproblemen kampt. Het louter herhalen van diens uitleg maakt echter geen dienstig verweer uit.

De Raad merkt hierbij op dat bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van verzoeker verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Bovendien betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden kernelementen van verzoekers asielsrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft.

Wat diens vermeende geheugenproblematiek betreft, beperkt verzoeker zich nog steeds tot het voorhouden van een blote bewering daar enig objectieve medische attestatie ontbreekt. Een algemeen betoog aangaande trauma en geheugenproblematieken volstaat geenszins om in hoofde van verzoeker een zulke vaststelling te schragen.

Waar verzoeker nog stelt dat er eigenlijk geen sprake is van inconsistenties, en hierbij zijn gehele vrees en problematiek uiteenzet, merkt de Raad op dat de verklaringen van verzoeker tijdens de verscheidene procedures duidelijk zijn en niet voor interpretatie vatbaar. Verzoeker verbond zijn vrees initieel geenszins aan enige problematiek die volgde uit zijn verleden in de gevangenis. De *post factum* nuancerings die verzoeker tracht aan te brengen kan deze vaststelling niet ombuigen.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat het gegeven dat verzoeker meerdere keren terugkeerde naar Georgië, alsook diens laattijdige vertrek, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid en ernst van zijn vrees:

"Daarnaast is het zeer opmerkelijk dat u in totaal drie keer terugkeerde naar Georgië ondanks de problemen die u aanhaalde. Nadat u de eerste keer vluchtte uit Georgië deed u namelijk afstand van uw asielaanvraag in Zweden en keerde u vrijwillig terug (CGVS 2, p. 7). Het is onaannemelijk dat u, zonder uw procedure af te wachten, terugkeerde naar Georgië als uw problemen er dermate ernstig zouden zijn geweest. Vervolgens verbleef u ook ongeveer een jaar in Georgië (CGVS 2, p. 6; verklaring DVZ, nr. 42). Indien uw problemen in dat geval dan terug begonnen kan verwacht worden dat u niet nog een jaar in Georgië verbleef vooraleer terug te vluchten. U vroeg vervolgens asiel aan in Nederland, maar ook daar deed u opnieuw afstand van uw asielaanvraag (CGVS 2, p. 7). Dit gedrag is totaal onbegrijpelijk aangezien u reeds ervoor al eens terugkeerde en opnieuw problemen zou hebben gekend. Er kan namelijk verwacht worden dat indien uw problemen dermate ernstig zouden zijn u op zijn minst uw procedure afwachtte in Nederland. Uw verklaring dat u uw kinderen miste, ze wouden dat u terugkeerde en u de problemen met uw familie wou oplossen zijn niet afdoende (CGVS 2, p. 7). Er kan namelijk van u verwacht worden dat indien u dergelijke problemen in het verleden kende, u niet meer terugkeerde en het risico nam deze problemen opnieuw te krijgen. Ook deze keer verbleef u opnieuw ongeveer een jaar in Georgië wat niet verzoekenbaar is met de vrees die u aanhaalde (CGVS 2, p. 6; verklaring DVZ, nr. 42). U vluchtte vervolgens nog een derde keer, maar u werd geweigerd in Zwitserland (CGVS 2, p. 7). Echter stemde u in met uw terugkeer naar Georgië en bleef u opnieuw ongeveer een half jaar in Georgië vooraleer u besliste te vluchten naar België (CGVS 2, p. 6-7; verklaring DVZ, nr. 42). Ook hier kunnen vraagtekens worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen. Dat u tot drie maal besliste om terug te keren naar Georgië en er telkens verbleef voor minstens een halfjaar, zonder dat uw problemen er stopten, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u vooropgestelde asielmotieven. Er kan namelijk van u verwacht worden dat u andere opties overwoog dan terug te keren naar Georgië en op zijn minst uw asielprocedure in de andere landen afwachtte indien uw problemen zo zwaarwichtig waren. Uw opmerkelijk asielparcours en uw persoonlijk gedrag zijn onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde.

Tevens is het opmerkelijk dat uw problemen reeds begonnen in 2005/2006, maar u pas in 2018 voor het eerst vluchtte uit Georgië. U haalde namelijk aan dat uw problemen reeds begonnen in de gevangenis en zich vervolgens verspreidden naar de wijk waar u woonde (CGVS 2, p. 8-9). Het is opvallend dat u

vervolgens pas ongeveer dertien jaar later vluchtte uit Georgië omwille van deze problemen. Uit uw laattijdig vertrek kan bijgevolg allerm minst een dringende nood aan internationale bescherming blijken. Dit doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees."

Verzoeker beperkt zich ertoe te herhalen dat hij terugkeerde vanwege zijn kinderen, waarbij hij zijn liefde voor hen benadrukt. Het louter benadrukken van zijn eerdere verklaringen doet echter geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waartoe hij in gebreke blijft.

Aangaande zijn laattijdige vertrek, stelt verzoeker dat hij niet werd bevraagd over wanneer hij de gevangenis juist verliet. Echter blijkt uit diens verklaringen dat hij de gevangenis na drie maanden en twee weken verliet (CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2) Verzoeker verbleef aldus meer als 13 jaar als vrij man in Georgië. Dat verzoeker een zulke langdurige periode verbleef in Georgië ondergraaft weldegelijk de vermeende hoogdringendheid van diens vrees.

Verder oordeelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn aangiftes bij de politie niet overtuigen:

"Daarnaast is het niet aannemelijk dat u stappen ondernam om bescherming te zoeken bij de politie voor uw problemen. Zo legde u geen enkel bewijs neer dat uw klachten bij de politie kunnen aantonen. U haalde aan dat ze uw klachten niet wouden registeren (CGVS 2, p. 11). Dit is echter weinig aannemelijk aangezien uit de beschikbare objectieve informatie, toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de politie in Georgië effectief de klachten registreert. Bovendien waren uw verklaringen over het tijdstip van uw pogingen tot het zoeken van bescherming zeer vaag. U verklaarde namelijk eerst dat het twee of drie keer was (CGVS 2, p. 11). Wat later blijkt dat het dan toch drie keer was (CGVS 2, p. 11). U kon verder ook niet zeggen wanneer de eerste en tweede keer precies waren (CGVS 2, p. 11). Dit ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde pogingen tot het zoeken van bescherming."

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, met name de COI Focus van 11 december 2023 met betrekking tot de algemene situatie in Georgië, die tevens de landeninformatie aangehaald door verzoeker behelst (Public Defender – *Rights of LGBT+ People In Georgia*), kan naar oordeel van de Raad niet zomaar worden aangenomen dat de klachten met betrekking tot homofoob geweld wel degelijk ernstig werden genomen door de Georgische politie in de periode voor verzoekers eerste vertrek uit Georgië. Immers wordt in deze landeninformatie gesteld dat in verleden jaren politieagenten ongevoelig waren voor LGBTQ+-gerelateerde klachten (COI Focus, p. 69). Tevens blijkt dat ordediensten niet altijd positieve actie ondernamen tegen bepaalde actoren van haatmisdrijven (Public Defender, p. 23). Evenwel blijkt geenszins uit deze informatie dat de politie geen klachten zou registreren, evenmin wordt dit effectief aangetoond door verzoeker.

Bovendien, daargelaten de vraag of verzoekers klachten effectief werden geregistreerd, doen verzoekers incoherente, vage verklaringen met betrekking tot deze aangiftes genoegzaam besluiten dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker zijn fysiek leed op generlei wijze staaft:

"Ook is het opmerkelijk dat u geen enkel bewijs neerlegde over de verwondingen die u zou hebben opgelopen. U verklaarde namelijk dat u minstens honderd keer fysiek geweld kende en meermaals verwondingen opliep, maar toch kon u dit met geen enkel bewijsstuk staven. Er kan nochtans verwacht worden dat indien u zo vaak fysiek geweld kende u hier enig bewijs van kan neerleggen. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u vooropgestelde asielrelaas."

Verzoeker verwijst hierbij naar het feit dat de personen van het gevangeniswezen redelijkerwijze geen akte zou nemen van folteringen die plaatsvonden binnenin de gevangenis. Verzoeker stelt echter telkens, ook in zijn verzoekschrift, dat dit geweld in de gevangenis van een zulke aard was dat hij met een permanente geheugenproblematiek kampt. Aldus kan er van verzoeker worden verwacht dat hij een zulks ernstig, blijvend letsel, kan staven, ook na zijn verblijf in de gevangenis. Bovendien legt verzoeker geen enkel bewijs bij van het fysiek geweld dat hij zou hebben ervaren na zijn verblijf in de gevangenis. De Raad merkt nog op dat indien verzoeker werkelijk het slachtoffer was van zulk veelvoorkomend geweld, waarbij hij gewag maakt van minstens 100 geweldsincidenten, dat hier toch enige objectiveerbare verwonding uit zou volgen, *quod non*.

Voorts wordt terecht vastgesteld door de bestreden beslissing dat verzoekers beweerde sociale isolement niet overtuigt:

“U haalde ook aan dat u zou zijn verstoten door u familie (CGVS 2, p. 4, 8, 13). Voor zover er enig geloof kan worden gehecht aan deze problemen, kon u ten aanzien van uw ouders geen enkele concrete vrees uitten (CGVS 2, p. 4, 8, 13). Uit het geheel van uw verklaringen blijkt daarenboven geenszins dat uw ouders zouden willen overgaan tot daden van vervolging (CGVS 2, p. 4, 8, 13). Het loutere gegeven dat u geen contact meer zou hebben met uw ouders en/of andere familieleden omwille van uw problemen in Georgië maken geen situatie van vervolging in uw hoofde uit.

Daarenboven beweerde u een beschadigde reputatie te kennen na uw verblijf in de gevangenis (CGVS 2, p. 4). Echter blijkt dat u wel nog een relatie met een vrouw kon onderhouden en nog twee kinderen kreeg (CGVS 2, p. 10). Dit is opmerkelijk indien u zou zijn aanzien als homoseksueel en sociaal geïsoleerd raakte.

Bovendien is de mate van sociaal isolement dat u voorhield in tegenspraak met het contact dat u nog steeds op regelmatige basis zou hebben met uw kinderen (CGVS 2, p. 6-8, 10, 12). Uw verklaringen dat u dus niemand meer zou hebben in Georgië wordt hiermee ontkracht.”

Verzoeker stelt hierbij dat hij niet werd verstoten door zijn vrouw en kinderen doch wel door zijn familie, hetgeen een leven onmogelijk maakte. Dit betoog doet geenszins afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker geen concrete vrees jegens zijn familie weet aan te tonen of dat er geen blij is van een doorgedreven sociaal isolement.

Tot slot, ten overvloede, oordeelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat verzoeker zich kan beroepen op bescherming door de nationale autoriteiten wat zijn problematiek met de straatjongeren betreft:

“Voor zover nog enig geloof zou worden gehecht aan uw aanhoudende problemen met de straatjongeren in uw wijk, quod non, dient te worden aangestipt dat u het CGVS er niet wist van te overtuigen dat u in het geval van dergelijke problemen met derden geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. Wat betreft uw beweerde pogingen die u reeds zou hebben ondernomen werd zoals hierboven al werd besproken vastgesteld dat uw verklaringen allerminst wisten te overtuigen. Daarnaast moest ook nog blijken dat u na uw terugkeer uit Zwitserland geen bescherming zocht (CGVS 2, p. 6, 11). Nochtans zou u toen drie keer in één week fysiek zijn aangevallen (CGVS 2, p. 12). Er kan verwacht worden dat u na deze snel opeenvolgende incidenten naar de politie zou zijn gestapt. U zocht daarnaast ook geen hulp bij andere instanties en informeerde u zelfs niet naar andere mogelijkheden (CGVS 2, p. 11). U verklaarde dat ze u niet konden helpen en u dacht op deze manier extra problemen te krijgen (CGVS 2, p. 11). Deze uitleg is echter niet afdoende aangezien u weldegelijk op de hulp van deze instanties had kunnen rekenen. U kon bijgevolg niet aannemelijk maken dat u niet zou kunnen rekenen op de nodige hulp en bescherming in Georgië.”

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar landeninformatie waarbij de gedegenheid van het rechtssysteem in Georgië in vraag wordt gesteld. Deze informatie, die trouwens ook wordt opgenomen in de COI Focus van

11 december 2023 met betrekking tot de algemene situatie in Georgië waarnaar de bestreden beslissing verwijst, plaatst de beoordeling van de bestreden beslissing dienaangaande niet in een ander daglicht.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat er geen aanwijzingen zijn dat er ook maar enig risico is dat verzoeker het slachtoffer zal worden van willekeurig geweld in Georgië, evenmin wordt dit door verzoeker aangehaald.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP